

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Den gamle Gravsteen.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 290. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr02val-shoot-idm140429412351328/facsimile.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Liggiksten. Et Par Aar forud havde Ægteparret ladet deres Gravsteen bygge med Indskrift og Navne, paa Dødsaaet nær; Stenen blev om Aftenen kjørt hen og lagt paa Graven, – og Aaret efter løftedes den igjen og gamle *Preben* kom med til sin Hustru. – Der var ikke den Rigdom efter dem, som Folk havde troet og sagt, det der var, kom til Familien, langt ude, den man aldrig før havde vidst om. Det Bindingsværks Huus, med Bænken paa den høje Stæntrappe under Lindetræet, blev revet ned af Magistraten, thi det var altfor brøstfældigt til at de turde lade det staae. Siden, da det gik med Klosterkirken ligesaadan og Kirkegaarden blev havet, saa kom *Prebens* og *Marthes* Gravsteen, som Alt derfra, til hvem, der vilde kjøbe det, og nu er det truffet saa, at den ikke er bleven slaæet i Stykker og brugt, men ligger endnu i Gaarden til Leigested for de Smaa, og til Hyde for Pigens skurede Kjøkkentøj. – Den brolagte Gade gaæer nu hen over gamle *Prebens* og hans Hustrues Hvilested; Ingen husker dem mere!

«Og den gamle Mand, som fortalte alt dette, rystede væcmodig med Hovedet. »Glemmes!» – »Alt skal glemmes!» sagde han.

Og saa talte de i Stuen om andre Ting; men den mindste Dreng derinde, et Barn med store, alvorlige Øine, krøb op paa Stolen bag Gardinerne, og saas ned i Gaarden, hvor Maanen skinnede klart paa den store Steen, der altid før havde syntes ham tom og flad, men nu laae der, som et heelt stort Blad af en Historiebog. Alt hvad Drengen havde hørt om *Preben* og hans Hustru havde Stenen inde; og han saas paa den, og han saas op mod den klare, lyse Maane, i den rene, høje Luft og det var ligesom et Guds Ansigt, der skinnede ud over Jorden.

»Glemmes! – Alt skal glemmes!» Jød det inde i Stuen, og i det Øieblik kyskede en usynlig Engel Drengens Bryst og Pande og hviskede stille: »Gjem det givne Frøskorn vel, gjem det til Modenhedens Tid! – Ved Dig, du Barn, skal den udslettede Indskrift, den smuldrende Gravsteen, med lyse gyldne Træk staae for kommende Slægter! Det gamle Ægtepar skulle igjen Arm i Arm, vandre did gennem de gamle Gader, og smilende med friske, røde Kinder, sidde paa Stæntappen under Lindetræet, og nikke til Fattig og Rig. Frøskornet fra denne Time vil, gennem Aaringer, voxe til et blomstrende Digtværk. *Det Gode og Skjønsne* glemmes ikke, det lever i Sagn og Sange.»

7 Bindingsværks Huus] -værks-Huus C, -værks Huus D. 9 turde] m, kunde O. 12 det] den mO. 13 er det truffet] m, har det truffet sig O. – bleven] blevet mO. 15 Pigens] Pigernes mO, Pigens A, Pigernes C, Pigens D. 23 for havde syntes] m, havde forekommet O. 23 med ... staae for] m, staae med ... for O. 34 skulle] m, skal O, skulle A, skulde C, skal D. 35 did] uklart ord rettet til ud m, ud O. 39 Sange.] • mgt. A. – Under titelen skrevet og overtaget H. C. Andersen, m.